Ч. 304 (14.201). Львів, середа 13. листопада 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. — 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Японські домагання до Китаю.

ВІДГУК НАПАДУ НА ЯПОНСЬКОГО МОРЯКА.

ТОКІО, 12. 11. ПАТ. Міністр закордонних справ Гірота переслав нині телеграфічно японському амбасадорові Аріґоші і ґенеральному консулеві у Шанґгаю такі японські домагання до центрального китайського уряду й міської влади в Шанґгаю: 1) арештувати й покарати учасників нападу на японського моряка, 2) перепросити й виплатити відшкодування, 3) загарантувати безпеку японцям, що перебувають у Шанґгаю

Японська поліція виарештувала анархістів.

ТОКІО, 12. 11. ПАТ. Поліційна влада зачала енерґійну акцію проти анархістів у Токіо, Осака і Кобе. Досі арештовано 85 анархістів разом з провідником. Вони плянували замахи на банки, почтові уряди і торговельні доми. На списку заподозрених є більш як 600 осіб, тому сподіються дальших арештів. Згідно з аґенцією Ренго анархістичний рух у Японії збільшив свою діяльність.

Злука всіх масонських льож у Чехословаччині.

БЕНЕШ „ВЕЛИКИМ МАЙСТРОМ МАСОНІВ".

ПРАГА, 12. 11. ПАТ. Преса повідомляє, що 28 жовтня ц. р., значить у день національного свята Чехословаччини, прийшло до злуки масонських льож у Чехословаччині, а саме льож „Коменскі", „28 жовтня" і „Мост" (німецько-жидівська). На їх місце створено загальну льожу „Велика національна льожа". Надбудівкою над цими льожами був досі й надалі залишається для сполучених льож „Великий Схід". Великим майстром льожі „28 жовтня" був досі міністр Бенеш

Кара смерти за пропаґанду ісляму.

МОСКВА, 12. 11. ПАТ. Абдула Муталібе засудили на кару смерти за пропаґанду ісляму в Таджікістані й Узбекістані. Цю пропаґанду ведено у порозумінні з протисовітською орґанізацією, що істнує на терені одної сусідньої держави. Прихильниками Муталібе були навіть молоді комуністи. Двох його прихильників засудили теж на смерть, чотирьох на 10 років вязниці кожного.

Японія не дозволяє Китаєві задовжуватись.

ТОКІО, 12. 11. ПАТ. Аґенція Райтера повідомляє: Кружляють поголоски, що Японія мабуть відмовить своєї згоди, щоб Китай затягнув закордонну позичку й у цій справі вишле до В. Британії ноту, в якій підкреслить, що монетарна реформа в Китаю оперта на закордонних кредитах, тільки ослабилаб Китай та довела би до чужої контролі.

Не буде румунсько-совітського торговельного договору.

БУКАРЕШТ, 12. 11. ПАТ. В політичних колах кружляють поголоски, що переговори, щоб заключити торговельний румунсько-совітський договір, не дали успішного висліду.

Китай протестує проти нарушення своєї суверенности.

ШАНҐАЙ, 12. 11. ПАТ. Офіційно оголосили: Міністерство закордонних справ у Нанкіні вислало 9. ц. м. гостру протестаційну ноту до японського амбасадора з приводу нелеґальних арештувань японською поліцією у Північнім Китаю багатьох китайців, між ними високих урядовців. Нота окреслює ті арешти як нарушення міжнародного закону і суверенности Китаю. Нота домагається, щоб не переводили дальших арештувань.

Чи бар. Альоізі був у Мінхені?

ЛЬОНДОН, 12. 11. ПАТ. Мінхенський кореспондент „Дейлі Телеґрафу" твердить, що барон Альоізі був у Мінхені підчас нац.-соціялістичного свята. До Мінхену приїхав він мабуть у пятницю пополудні й виїхав у суботу врані. Кореспондент твердить, що в пятницю ввечорі Альоізі відбув довшу розмову з мін. Гессом, та не знати, чи бачився він з канцлером Гітлером. Інші льондонські ґазети тієї вістки не потверджують.

ПАРИЖ, 12. 11. ПАТ. Авас повідомляє з Берліна, що італійська амбасада офіційно заперечує поголоски будьто би бар. Альоізі був в останніх днях у Мінхені

Як боронитиметься Італія перед санкціями.

ПАРИЖ, 12. 11. ПАТ. Авас повідомляє з Льондону, що на основі приватних вісток з Італії, сподіються в Льондоні, що коли господарські санкції ввійдуть у життя, італійський уряд не тільки заборонить ввозити до Італії продукти з держав, що стосують санкції, але виповість теж торговельні договори цим державам

Не було переговорів у справі договору взаімної помочі на Середземному Морі.

ЛЬОНДОН, 12. 11. ПАТ. Офіційні кола заперечують поголоски, будьто би між Римом, Льондоном і Парижем навязано переговори у справі договору взаімної помочі на Середземному Морі. У британських офіційних колах запевняють, що таких переговорів тут не передбачують

Розбився британський корабель.

МАНІЛЯ (Филипіни), 12. 11. ПАТ. Товаровий британський корабель „Сільвер Гезель", 5302 тон тоннажу, що мав на своїм покладі 55 пасажирів, наїхав біля південного побережжя острова Люкон на скалу і розбився. Багато кораблів прийшло поки на поміч. Яких 30 людей є на скелях, решта пасажирів і залога на кораблі, що потапає. Незвичайно розбурхане море утруднює незвичайно рятівничу акцію човнам, що їх вислали на ратунок пасажирів розбитого британського корабля. Капітан цього корабля вислав іскрову телеграму, в якій повідомляє, що має доволі харчів.

Перед виборами в Анґлії.

Льондон, 7. листопада.

Велика Британія, одна з найстарших демократичних держав в Европі, стає дня 14. ц. м. до виборів. Останній парлямент, який міг ще тревати майже рік, розвязано минулого місяця з огляду на дуже поважну ситуацію в світі. Уряд Болдуіна постановив звернутись до електорату і зажадати від нього підтримки теперішньої політики уряду — або вибору другого уряду.

До змагання в цих виборах стають проти себе дві великі політичні ґрупи, *група Національної Партії та Лейбур Партії*. До національного табору належить ціла консервативна партія, частина лібералів, мала частина лейбуристів та кількох незалежних послів.

Ліберальна партія, яка колись творила навіть уряди, тепер майже зникає з овиду. Вона розпалася на кілька частин. Малий її відламок злучився з національною ґрупою і йде до виборів разом з нею. На його чолі стоїть бувш. міністер закордонних справ, сер Джон Саймон. Окремий гурток творить „родина Льойда Джорджа", до якої входить сам Льойд Джордж, його донька Міган, його син і його зять. Сер Герберт Самюель має свій гурток лібералів, а льорд Сновден свій. Щоб мати хоч деякі вигляди на вибір послів, ідуть вони до виборів разом і поставили аж 155 кандидатів. Програми їх не однакові. Льойд Джордж поставив дуже войовниче гасло, звернене тепер проти Італії — англ. фльота малаб *негайно замкнути Суеський Канал* і в такий спосіб змусити Італію зпинити війну в Абісинії. Сер Герберт Самюель підтримував у 1931. р. національний уряд, але опісля перейшов до опозиції. Він обстоює приверненя вільної торговлі.

Лейбур Партія йде до цих виборів значно ослаблена. Вона недавно втратила своїх провідників і тому до виборів веде її тимчасовий голова, майор Етлі. Колишній посол Ленсбурі та льорд Понсонбі, які мали провід партії, минулого місяця зрезиґнували з головства, бо не могли погодитися з рішенням партії у справі військових санкцій супроти Італії. Оба вони *противні всяким санкціям взагалі*, бо уважають, що санкції, особливо військові, це ніщо інше, як тільки намагання втягнути Велику Британію до війни.

Оскільки можна передбачувати, то провід Лейбур Партії перебере або Герберт Моррісон, або Артур Ґрінвуд, або врешті Кляйнс, коли будуть вибрані послами. Головою Лейбур Парті є все голова парляментарної ґрупи лейбуристських послів.

Лейбуристи поставили 554 кандидатів до цих виборів. Крім них поставила також Незалежна Лейбур Партія своїх 17 кандидатів, які схиляються до порозуміння з комуністами. Комуністи поставили всього двох кандидатів.

Лейбуристи, хоч мають великі надії, не мають великих виглядів здобути перевагу в новому парляменті.

Найсильніша група, яка йде до теперішніх виборів, це Національна Партія, яка була при кермі Британії останні чотири роки і має за собою величезні успіхи на полі економічному, фінансовому й дипльоматичному. За її урядування число

безробітних стало на півтора міліона людей менше, а державний буджет не тільки, що не мав дефіциту, але ще й виявив значну надвишку. *Національна Партія піддержує політику Союзу Народів*, обстоює колективну акцію всіх держав у вирішуванні важних міжнародніх питань, але противиться военній акції в роді загострених санкцій. Дипльоматичні успіхи Сер Самюеля Гора дістали признання всього англійського загалу і щоб не зіпсувати його успіхів, британський загал, при всій правдоподібности, постарається піддержати і його і давній уряд. *Населення Британії є проти війни* і тому партії з грізними гаслами, аля Льойд Джордж або крайні лейбуристи, ледви чи захоплять виборців.

Національна група складається з консерватистів, які ставлять 513 кандидатів під проводом випробованого політика Стенлея Болдуіна; далі йдуть національні лібераги під проводом Сер Джона Саймона, 45 кандидатів; національні лейбуристи з Мекдональдом на чолі, 20 кандидатів; націоналісти — 11 кандидатів; незалежні, які підтримують уряд, 6 кандидатів. Разом — 595 кандидатів.

Опозиція ставить аж 725 кандидатів. Крім того стає ще до виборів 26 незалежних. Всіх кандидатів є 1.346, всіх мандатів 615.

Між кандидатами є велике число старих прихильників української справи, як визначний член Англьо-Українського Комітету, кол. віцеміністер фінансів, Дж. В. Гіло (з консервативної партії), кол. посол Джофрей Мендер, (ліберал), кол. міністер без теки, полк. Джосая Веджвуд (незалежний) кол. віцеміністер внутрішніх справ Рис Дейвіс (лейбурист) та ін.

Кол. посол Ф. Лулін-Джонс, який все живо цікавився українською справою, з огляду на підірване здоровля не кандидує, але — як згадував у листі до Українського Бюра — не відмовляється від дальшої активної участи у всяких акціях, звязаних з українськими справами.

Кандидатури зрікся також кол. полк. Сесіль Мальон, кол. аташе британської амбасади в Парижі, бо не погоджувався з політикою санкцій, яка „спрямована на те, щоб нашу державу втягнути у війну". Він також не погоджується з теперішньою політикою Союзу Народів, який під напором всяких держав, головно одної великої держави на сході Европи, „хотів би зробити з Великої Британії світового поліцая".

Сорок послів є вже вибрані через аклямацію. Між ними наша прихильниця, п-і Елеонора Ратсбови (незалежна, від університетів) та Джосая Веджвуд.

Д-р В. Ю. Кисілевський.

За свободу праці і чесне змагання.

Промова сенатора Павликовського підчас дебати над повновластями в сенаті.

(Докінчення).

7. ПОДІЛ СУСПІЛЬНОГО ДОХОДУ.

Вертаюсь назад до питання розподілу суспільного доходу. Чи може професійні привілеї заважують на несправедливім його розподілі? Ні! Сьогодні професійне становище — цей привілей добутий знанням не є джерелом нездорового скупчування суспільного доходу. Кожний з нас знає, в якому становищі сьогодні находяться лікарі, правники, інжинери...

Якщо мова про нездорові скупчування суспільного доходу про громадження багатств без заслуги нечисленною верствою людей, то мова тут про цю категорію, яка використовує приватні монополі для свого добра.

Мова тут про картелі, синдикати імпортові, експортові і т. п.

Мова тут про упривілеєних з титулу фактичного бранжового привілею нпр. про бранжу мясарську, пекарську і т. п. Мова тут і про посередників купців, які на основі льокальних змов господарчих диктують і шрубують ціни.

Колиж розглянути однобічне несправедливе громадження багатств, яке пливе з обороту і перерібки рільничих плодів, набирає воно своєрідної гостроти. Хліборобство — юце зруйноване хліборобство, яке одержує сьогодні одну третину вартости за свої плоди, коли ціни на рільничі плоди прирівняти до цін з 1928 — воно доставляючи їх за безцін „змовникові" дає йому на цих плодах дійти до великих і нічим неоправданих баришів!

Безпосереднє поборювання картелів — до яких ще вернусь — і боротьба посередна, ведена зближенням консумента до продуцента рільника можуть — при зрозумінні ваги цієї справи через уряд — ввести багато дечого доброго при порядкуванні внутрішнього ринку, можуть причинитися до піднесення поплатности рільничих господарств.

З признанням слід привитати заповіджену п. премієром боротьбу „з нездоровими відносинами у продукції й обміні", зокрема на їх відтинку хліборобськім.

Стоїмо на становищі, що **природним союзником уряду у заповідженій боротьбі може стати здоровий кооперативний рух, якщо він дістане свободу праці і свободу орґанізації серед хліборобства.**

Хочемо надіятися, що уряд, познайомлений докладно зі змаганнями цукрового картелю, схоче практично започаткувати **серію ломання привілеїв** і прихилиться у цукровій справі, що її займають господарські хліборобські кола Галичини і Львівська Хліборобська Палата.

Маю тут на думці нові порядкування цукрових справ, які мають бути переведені невдовзі законодатним шляхом.

Вертаюсь до **картелів.** Уважаю, що скасування непотрібних, суспільно шкідливих господарських організацій, егоїстичну господарку яких вже так багато знавців в обидвох Високих Палатах так основно обговорило, повинно зачинити карту неславної їх історії, карту, яка одночасно є картою помилок уряду... Помилки ці спостерегли і якслід скваліфікували п. премієр і п. віцепремієр. Треба би побажати, щоби Анкетна Комісія уряду доставила йому чим скоріш матеріяли потрібні до методичного зліквідування вередів, що їх породив господарчий егоїзм, який розрісся в нездорових суспільно орґанізаціях картелів. Ми певні того, що Анкетна Комісія під проводом п. міністра Лехніцького, розглядаючи докладно калькуляційні матеріяли картелів найде докази, як неслушно збагачувались картелівці. Добуті матеріяли зложать свідоцтво правді на те, що **всупереч частинній знижці на ціни картелевих артикулів, картелі в останніх роках добували для себе далекобільші чисті доходи як перед реклямованою ними знижкою.** Миж знаємо, що знижка цін на картелеві артикули колихається у порівнанні з роком 1928 на яких 12 прц., а знижка цін на сирівці рільничого походження дійшла до 66 прц., на інші сирівці 17—21 прц., а знижка робітничих платень дійшла до 50 прц.!

8. ДОЦІЛЬНІСТЬ ГОСПОДАРСЬКОГО ПЛЯНУ.

Мушу залишити задуми уряду у господарській ділянці. Признаю доцільність вдержати валюту, признаю конечність обнижки залізничих тариф товарових, необхідність радикальних реформ у ділянці примусових обезпечень, зокрема обезпечень соціяльних, кошти адміністрації, яких уже під знаком питання поставилю спромогу виплати належних рент, признаю необхідність спеціяльних полекш для хліборобства. Бажанням моїм є ствердити, що помилку роблять ті кола, які вмовляють в себе і у других немов би метою хліборобського світу було боротися за зрівнання цін промислових артикулів до рівня, який означувати мав би стан сучасних цін на рільничі плоди. Нічого подібного! Хлібороби, які самі є в руїні прекрасно розуміють безглуздя такого підходу. Але одночасно орієнтуються вони теж добре в тім, для якої цілі деякі кола такі вісткисплітки розсівають...

Стверджую, що **хліборобству залежить одиноко на приверненню дохідности рільничих господарств. Таке їх становище є становищем з погляду суспільного і господарського зовсім оправданим.**

Осягнення рентовности хліборобської праці буде одиноко здоровою підставою, щоб оздоровити господарське життя в краю, одиноко певною підставою санації скарбу.

На цій — суспільно і господарсько-здоровій площині — це мушу з цілою рішучістю ствердити — не лежить і лежати не може ані вперте продовжування етатистичної господарки, ані засада картелевої експльоатації народнього господарства, яку уможливлює привілей приватного монополю!...

Тепер прийшлося би мені подрібно розглянути господарський плян уряду у фрагментарній його формі представлений з нагоди добутих ним повновластей.

Вірно поставлена є діягноза господарської кризи. Говориться не тільки про її зверхні прояви, але й про її джерела й причини. Методи ділання зясовані виразно. Мають вони довести не тільки до механічного усунення буджетового дефіциту, але й до оздоровлення господарського орґанізму як суцільної істоти. Це методи терапії, але й хірургії!

Всі вони були вже передімною основно обговорені. Обговорила його й У.П.Р. Супроти цього почуваюся вільним від обовязку вертатись до них.

Одначе мушу зазначити, що доцільно буде зредукувати інтервенції держави — як це заповів п. віцепремієр — у тій ділянці суспільного життя, де п. премієр хотів би бачити „зусилля приватної ініціятиви, опертої на живу суспільну енергію людей, що вірять у власні сили"...

9. ОДИНИЦЯ І НАРІД.

Перед закінченням моїх роздумувань нехай мені буде вільно вернутись до основних думок, які лягли в основу експозе п. премієра.

П. премієр у згоді з провідною думкою своєї промови, кінчаючи, відкликався до активности „33 міліонів живих істот, з їх потребами матеріяльними й духовими, з їх вірою у ліпше завтра"...

Так! На суспільство в державі складається дійсно цих „33 міліони живих істот". А проте з числа того, яке є тільки аритметичним знаком, викристалізувалися **збірноти, народи, з ясно індивідуальним обличчям, з власним духовим життям, з власними конечностями і потребами у сфері їх культурних і господарських змагань, народи живі, яких проникає віра у краще завтра їх спільноти!**

До цих народів належить теж майже семиміліоновий нарід український, який рветься до життя і розвиває його на канві багатих своїх історичних традицій, на канві своєї старої культури.

Не можнаж біля народів, їх життя і змагань переходити мимо з замкненими очима!

Впрягти тільки одиниць до боротьби зі злобою дня, для позитивної розвязки життєвих інтересів народів, як спільної, розвязки подиктованої не злобою дня, а перспективою історичною, перспективою майбутности — такий фрагментаричний підхід до справи не дасть тривких наслідків....

Думаю, що п. премієр Косьцялковський який уже як міністр внутрішніх справ признав у засаді необхідність розвязки життєвих інтересів українського народу, як шеф уряду із раз вибраної дороги не зійде, памятаючи про неї й при декретальнім порядкуванні господарських і суспільних справ

Вдарив колишнього міністра й посла

в лице.

ПАРИЖ, 12. 11. ПАТ. Орґанізація народнього фронту в Міль запросила колишнього міністра Фрота, що виголосив на зорганізованому вчора вічу промову. Коли посол Фрот висів з залізничого ваґону, підбіг до нього якийсь студент та вдарив посла сильно в лице. Делеґація народнього фронту придержала напасника та віддала його в руки поліції.

Як це розуміти?

Хоч усім відомо, що день першого листопада є днем національного свята для українського громадянства і що в тім дні відправляються торжественні богослужения по всіх закутинах краю в намірении українського народу, всі пароси на терені бережанського повіту дістали напередодні 1. листопада цікаве письмо, яке цитуємо дослівно:

Wąsowiczówka, dnia 30/X. 1935 r.

Do
Wielebnego Księdza Proboszcza
obrządku gr.-katolickiego
w Posuchowie

W związku z pismem Pana Starosty Powiatowego w Brzeżanach z dnia 22 b. m. Nr. 0-14, Zarząd gminny uprzejmie prosi o zorganizowanie obchodu uroczystości żałobnych w dniu 1. listopada b. r. z programem:

1) Nabożeństwo za spokój duszy ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego;

2) okolicznościowe kazanie, względnie przemówienie o czynach i zasługach ś. p. Malszalka.

Sekretarz: Wójt gminy:
Poznański.

Печатка:

Zarząd gminny w Potutorach, powiat Brzeżański.

Запитуємо оцим компетентні чинники, як треба розуміти цей розпорядок бережанського старости і з якою метою його видано?

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10/I.

Новий Пастирський Лист

Преосвящ. Хомишина.

Дата написання цього Пастирського Листа: 22. липня 1935 (в Богородчанах), заголовок: **„Національна чи обявлена віра або Розвал чи шлях творчости".** Зміст не відповідає першому заголовкові, бо в Листі нема ані одної йоти про справжню „національну віру", а говориться про політику, УНДО, про „Просвіту", про кооперативи та про товариство „Скала", засноване Преосв. Хомишином з осідком у Станиславові та з правом закладати свої читальні („Скала") по парохіях у станиславівській епархії.

Т-ВО „СКАЛА" І „НАЦІОНАЛЬНА ВІРА".

Товариство „Скала", як про це читаємо у Листі, „обнимає всі культурально-суспільні справи і своїм статутом є залежне від Церкви і стоїть під її властю"; воно „має скупити в собі всіх віруючих і доброї волі світських католиків, котрі мають відтак поширювати Кат. Акцію".

Послідовно йдучи до цієї цілі, Преосвящений приказує священикам своєї дієцезії всюди заснувати читальню „Скала" („приказую основувати парохіяльні читальні „Скала"). Решту Листа заповнює „критика" неістнуючої „національної віри", яка ніби в нас геп всюди розпаношилась. Преосвящений пише (цитуємо буквально без ніяких змін):

„А не тільки в політичних справах, але також у всіх инших треба треба руководитися розумом, вірою і совістю. Тимчасом у нас взяв перевагу дух національної віри над засадами обявленої віри. У нас „нація", „добро народу", „справа народу", — се догмат понад догмати надприродної віри"; „у нашім громадянстві має перевагу національна віра понад обявленою". „З того всего видно, що ціла наша суспільність у своїх верствах є хора і то дуже хора". „Громадянство наше признає вправді в остаточнім разі, що Христос є сувереном десь там в небі, але він не сміє мішатися до народної нашої діяльности, до національної сфери, бо тут сувереном „нація", а найвища ціль, то посвята і служба для національного добра і нації". „З причини легковаження засад обявленої віри і нехтовання надприродного чинника в життєвих справах, нарід загнаний в сліпу вулицю, знайшовся в безвихіднім положенню. Наші патріоти і політики грали ролю непримиримих героїв і борців за націю. Націоналістичні часописи гльорифікували саботажі. І з сеї причини зачали спадати на нарід удари за ударами і ми дійшли до того, що все стратили. А патріоти і політики наші змінили тепер фронт і стали льояльними, щоби осягнути бодай які такі окрушини, хоч при инакшій тактиці могли в свій час осягнути правдиві здобутки. Перед тим всякий голос накликуючий до опамятання і розумної рефлексії уважалося як зраду, як злочин супроти народу. А тепер вже пізнали свій блуд, але вже за пізно... І те все сталося в імя „нації" і „національного добра".

Яку політику казала вести „обявлена віра", це загадка над загадками, бо Христос зовсім доцільно не вважав політики за свою справу і ніколи не брав у ній участи. Та видно, що для Преосвящ. Хомишина ця загадка не існує, і Т-во „Скала" під його проводом має неабияку задачу: „хорий" наш нарід зробити „здоровим", спаралізувати в ньому „національну віру" на всіх ділянках культурного життя і вести політику во імя „обявленої віри"... Дуже сумніваємося, чи це вдасться!

Адже до „Скали" будуть належати **ті самі** люди, що досі належали до „Просвіти" і будуть мати, як це Преосвященний каже, „подвійну думу"; будуть ходити до церкви, сповідатися, пощу-

Англійці виселили з В. Британії гітлерівського журналіста.

ЛЬОНДОН, 12. 11. ПАТ. Англійський уряд виселив з В. Британії льондонського кореспондента „Фелькішер Беобахтер" і головного репрезентанта гітлерівської преси д-ра Тоста. Д-рові Тостові заявили, що дальший його побут у Льондоні не лежить у публичному інтересі. Д-р Тост, що дістав наказ покинути Англію у пятницю, нині вранці виїздив з Льондону. В офіційних колах відмовляють виясненъ щодо цієї незвичайної в англійських відносинах поведінки. Причиною виселення д-ра Тоста є мабуть головно його напад на Черчіля у звязку з відомою статтею Черчіля у „Странд Маґазін", що осуджувала Гітлера. Д-р Тост помістив у „Фелькішер Беобахтер" статтю, що її в Льондоні вважають за неприличну, тим більше, що Черчіля після виборів хочуть притягнути до британського кабінету. Британський уряд уважав відповідним гостро зареагувати на цю напасть. Те, що німецький уряд відібрав брит. консулеві у Ганновері екзекватур приспішило рішення британського уряду про виселення д-ра Тоста.

чащатися, а таки не схочуть у всьому піти за бажаннями й поглядами Преосвященого. А ще треба побоюватися, що з заснуванням читальні „Скали" ослабиться становище місцевого священика в читальні „Просвіти", будуть вічні сварки в селі, або взагалі треба буде ліквідувати читальню „Просвіти". Зрозуміла річ, що ані місцеві члени „Просвіти", ані Головний Виділ Т-ва не зможуть на це байдуже глядіти. А де гарантія, що в „Скалі" не буде можлива „розкладова робота", на яку Преосвящений, як сам пише, вказав у многих читальнях „Просвіти". Невже статут „Просвіти" має на ціли таку „розкладову роботу"? Вона йде **проти** статуту, а так само вона зможе йти **проти** статуту також у читальні „Скала". Проти зростаючого лиха ніяка форма не дає певної гарантії. Адже реформація в самій Церкві через саму „Церкву", себто через монахів, священиків і єпископів, саму Церкву розвалила.

РОЛЯ ЦЕРКВИ У ГРОМАДСЬКОМУ ЖИТТІ

Хибні є основні засновки, котрими Преосвящ. Хомишин кермується. Він думає категоріями з XIII в., що ніби Церква має диктувати у кожній ділянці громадського життя — навіть у політиці. Але ця система „всевиставчальности і загальної надрядности Церкви" давно провалилася **всюди на світі**. Життя стало надто скомпліковане, Церква ані не може, ані не повинна диктувати на всіх ділянках громадського життя. Зрештою з розвоем і поглибленням свідомости мусіли прочиститися середневічні поняття про відношення Церкви до справ і проблем громадського життя. Христос не був ані громадянським суддею, ані володарем — а був тільки релігійним учителем. Це не значить, що священики і єпископи не сміють мішатися до політики, але коли політикують, то нехай не надуживають Христа, нехай не розголошують, що ніби їх політика є „політикою обявленої віри", бо **такої політики не було, нема і не може бути.** Священики можуть брати участь у політиці тільки **у своєму власному імені**, як громадяни своєї категорії, а не в імені Христа, ані навіть не в імені Церкви у сутньому значінні цього слова.

Ці поняття в Преосвящ. Хомишина дивно **перемішані**, тому він у своїх писаннях **переставляє і перехрещує всі речі і явища, пересуває їх** з їхньої квантитативної і квалітативної позиції у таку, в якій сам хоче їх бачити. Його власна політика — це ніби політика на засадах обявленої віри (як колиб інші не мали тої обявленої віри і не числилися з нею у своїй політиці); а всякі прояви національного життя, що не є залежні від диктату Преосвященого, це для нього „національна віра" (!!), ніби противна обявленій вірі!

ВІДСУДЖЕННЯ ВІД КАТОЛИЦИЗМУ ҐАЗЕТИ, ЩО ПОМІСТИЛА НЕКРОЛЬОҐ... А. ЧАЙКОВСЬКОГО

При всьому тому ще яскраво виступає ексклюзивна вдача Преосвященого. Ввесь наш нарід „хорий і то тяжко хорий" — здоровий тільки сам Преосвящений Хомишин. І тільки те в нашому народі католицьке, на чому він свою руку держить. Навіть часописи, визначно католицькі, коли вони не є під його диктатом, не є католицькі, бо... якусь латку завсіди можна кожному причепити. Один катол. часопис згадав, хоч дуже стримано, пок. письменника Чайковського і вже тому він для Преосвященого не є католицький. „У нас є ще інші часописи, котрі уважані є за католицькі, а не мають духа католицького", — ці слова Преосвященого аж надто ясно вказують, куди вони стріляють.

Преосвящений, ведений ексклюзивністю своєї вдачі і нетерпимістю у своїх поглядах, хотів би ген у всьому відділити те, що католицьке на 100 проц., від того, що не є таке, — хочби тільки в його очах. Не звертає він уваги на свою велику непослідовність. Адже перш за все він повинен би перевести „чистку" своєї епархіяльної церкви і виключити з неї всіх тих вірних, що — на його думку — не є католиками на 100 проц. Цього Преосвящений не може зробити, бо нині всяка Церква вдоволяється навіть чисто формальною (метрикальною) приналежністю своїх вірних до неї. Такі „поплутані" відносини у світі настали, що годі інакше поступати. Але при такому стані Преосвящений посувається до абсурдів: пок. Чайковського похоронили саме священики зі станислав. епархії, отже Преосвящений тим самим мусить признати пок. Чайковського за католика. А згаданому катол. часописові Преосвящений записує це на рахунок некатолицтва, що він помістив посмертну згадку про пок. Чайковського.

РЕДЕМПТОРИСТИ, ВАСИЛІЯНИ, „ПРОСВІТА" І „ЛІСОВІ ЧОРТИ".

Таким „вишуканим" способом дісталося в цьому найновішому Пастирському Листі і оо. Редемптористам і навіть ігуменові Чина св. Василія Вел. і митрополитові і Головному Виділові „Просвіти" у Львові і „оборонцям гр. кат. Церкви". ОО. Редемптористи післали привіт Конґресові Української Молоді, що відбувся у Станиславові 29. червня 1935. Очевидно, добре зробили. Але Преосвящений має якісь свої „порахунки" з тим Конгресом. Ігумен-василіянин підписав відозву „Просвіти", де було сказане, що на „Просвіту" „не сміє піднятися ніяка **святотатська** рука". Преосвящений, який собі дозволяє кожну річ „перехрестити" й називати її, як сам хоче, ніяк не може з тим погодитися, щоби „Просвіта" ужила слово „святотатська рука" в **метафоричному** значінні. Він пише:

„Сего рода вислов є зухвальством, бо святотатство сповняється тільки в справах релігії, як прим. зневага Св. Тайн. Одначе в розумінню Головного Виділу „Просвіти" є зовсім послідовно, бо коли возьметься під увагу національну віру, то вона має „святощі", котрих нарушення є „святотатство".

І твердить Преосвящений, що ця фраза „святотатська рука" звернена саме проти... нього.

Митрополитові Преосвящений Хомишин не може забути, що він перед кількома роками посвятив прапор пластунів „Лісові Чорти", на котрому був хрест, а по боках стилізовані „чорти" — наче сухе, покручене дубове листя. Преосвящений пише:

„Значить, служимо Христу і Ваалови, хочемо погодити Христа з Ваалом. Найлучшим доказом є також те, що „Лісові Чорти" на своїм прапорі прикрасили діявола знаменем св. хреста".

Чому Преосвящений не сказав радше: „Над чортами на їх прапорі тріюмфує св. хрест" — подібно, як це є на всіх ґотицьких костелах, де з мурів вискакують усякі чорти й змії, а хрест на вежі над усім тим тріюмфує. Зрештою „Лісові Чорти" вже давно не істнують (Український Пласт розвязаний).

Не думаємо, щоби таке „накручування" фактів до своєї тенденції підвищувало повагу станиславівського Владики та через нього — всієї Церкви. Зате ми певні, що такі звороти під виразною адресою — радують серця всіх тих, які найменше спільного мають з любовю ближнього і християнською покорою. **Єремія Теольоґ.**

Похід проти „звеличників чорта".

БАҐДАД, 12. 11. ПАТ. Урядові війська, підмагані літаками, зорґанізували похід проти племени єзідис, „звеличників чорта", що відмовились виконати військовий обовязок та вбили державних урядовців, що переконували їх про конечність застосуватись до нового права про національну оборону. Коли єзідисів збомбардували, вони піддалися

І. ФЕДОРОВИЧ-МАЛИЦЬКА.

Заповіт майбутнього.

Кілька вражінь із Ретроспективної Вистави Українського Мистецтва у Національному Музею.

Вистава ця не була задумана як ціль для себе. Вона входить у програму ріжних інших — музичних і літературних — імпрез, уладжених управою Національного Музею з нагоди трицятьлітнього ювилею того Музею.

Мабуть тому вистава не відповідає вимогам, які маємо право ставити до неї, як до „ретроспективної за останні 30 літ".

„Ретроспективна" вона настільки, що містить твори не тільки теперішні, але також (і то здебільша) давніші. Одначе вибір експонатів не дає суцільного образу нашого мистецького дорібку за ті роки.

Подрібну фахову рецензію вистави дав тут недавно відомий знавець мистецтва д-р В. Залозецький.

Не хочу давати оцінки експонатів; оцінка — релятивна річ. Твір мистецтва не живе корисною або некорисною оцінкою. Він живе власним змістом і впливом, який зміст цей має на людські душі.

Хочу тільки передати деякі домінуючі вражіння, як я їх зазнала від поодиноких творів, не зважаючи на недомагання цілости вистави.

Домінуючі у стислому значінні є тільки твори двох: Архипенка і Новаківського. Від численних інших талановитих мистців оці двоє відріжняються як звізди першої величини від звізд менших.

Шість рисунків Архипенка показують нам мистця, вірного вибраній собі у творчості своїй головній темі: жінки. Це жіночі акти, виконані ріжною технікою — вуглем, олівцем, кредкою, санґвіною. Преґарна постать дівчини (ч. 15, акт кредкою) овіяна скромністю, непорочністю, чаром ранньої весни. Інші рисунки зображують гармонійну красу жінок. Вражає свобода, елеґантність постави, легкість схопленого руху.

У деяких з тих жіночих актів легкість рисунку така велика, що вражає як віртуозність. Воліла б я знайти в них сліди якоїсь муки, боротьби, переможених трудноців, які до нас аж надто голосно промовляють з малюнків Ван Ґоґа або Новаківського. Надто велика віртуозність забиває вражіння величавого, що переростає людину і що так відзначає велике мистецтво.

У ріжнородному зображенні *руху* Архипенко дає цілком нові осяги. Проблема руху у пластичному мистецтві не обмежена до руху фізичного (хід, біг, яканебудь вверхня постава живої істоти), але обіймає також порухи душі, виражені у своєрідному виразі лиця і поставі тіла.

У Архипенка все є виразом внутрішнього. Жіночим постатям не намагається він дати такий-то ніс, такі-то руки або плечі, а дбає про головні лінії, які у даній хвилині виражають у даній постаті внутрішній ритм її тодішнього стану душі. Ніколи Архипенко не губить себе у непотрібних для головного наміру подробицях.

Чудовий блакитний відлив з бронзи „Ма — Задума" — це у всьому вираз внутрішнього напруження. Дисциплінована постава тіла жінки спонукує глядача самому випростуватись. Годро випрямлені плечі, свобідна поза шляхотних ніг, легко схилені вперед заокруглені рамена з повним виразу рухом — це не *поверховне* наслідування мертвої форми, а ґеніяльна передача життєвого ритму, який у даній хвилині оживляв це тіло. Подрібних рис лиця майже нема: не цією дорогою артист бажав висловити свій задум. Придуманим упрощенням, яке прямує до можливо найсильнішого виразу *одного* почування — „Ма — Задума" збуджує вражіння дивної величі, маєстату.

З двох олійних малюнків Архипенка один „На терасі", у неприємних, темно-синьо-фіолетних цятках, не має нічого з музичного ритму решти його експонатів. Зате жіноча „Голова" дає вражіння небуденної гармонії.

Біле обличчя з видовженою шиєю відвернене на бік у спочинку. Майже ростинна ніжність у цьому обличчі зі срібними переливами на мідяному тлі — гейби перламутр і червоняві листки клену. Подробиць лиця майже нема. Це візія, як бачимо її у сні або у памяті очима душі, де затираються подробиці і лишаються тільки загальні, засадничі лінії.

При тому малюнок цей радше мальована різьба. Обриси голови не розпливні, а виразні, гострі, навіть тверді як у різьбі. Чути, що Архипенко — різьбар. Вражіння „нереального" завдячує цей малюнок тільки упрощенням форми. Це твір суто-модерний з клясичною гідністю.

Новаківського автопортрет (вуголь) з гвоздиком — одна з його останніх праць — зворушує глибокою драматичною експресією. Це образ людини з цілим загадковим траґізмом, який скриває в собі менше або більше кожне людське життя.

„Молотілка" Новаківського динамікою розсаджує раму. Яскраве небо, зеленкуватого кольору туркуса, кричить вибуховою силою. Це рев людини або дикого звіря, дітненого до живого. Дзвін тривоги, що бє до небес, шукаючи ратунку. Рожевава покрівля стодоли, жовті стирти та соломи — все горить несамовитим огнем фантастичної пожежі — пожежі, в якій спалює себе пристрасна душа мистця.

(Докінчення буде).

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ПРОЄКТ ПРИМУСОВИХ ТЕРИТОРІЯЛЬНИХ ОБЄДНАНЬ КУПЦІВ І НАШЕ КУПЕЦТВО.

Найновіше число „Торговлі і Промислу“, органу Союзу Українських Купців і Промисловців, обговорює небезпечний проєкт організації купців. Ця організація малаб форму воєвідських примусових обєднань без огляду на національність купців. Орган наших приватників ставиться зі зрозумілих причин неприхильно до того проєкту, якого підтримують міцно польські купецькі організації. Ця справа ввійшла теж у програму недалекого конгресу польського купецтва в Кракові

Польська хроніка.

ГОСПОДАРСЬКА ПРОГРАМА ХЛІБОРОБСТВА.

Рада Союзу Рільн. Палат і хліборобських організацій Польщі відбула 5. листопада ц. р. засідання, на якому крім вибору нового проводу Союзу, приняла до відома ухвалений президією меморіял, де зясована програма хліборобства. Цей меморіял, звернений до уряду, містить ось-такі тези (подаємо коротко): 1) Публичний буджет мусить бути зрівноважений дальшими ощадностями; 2) щаднича акція не може торкатись оборонної сили держави; 3) вартість валюти треба вдержати; 4) змагання до госп. поправи мусить спиратись головно на силах громадянства, на відродженні приватної ініціятиви, при помочі програмової господарської політики держави; 5) треба устійнити загальну господарську позицію і в її користь пересунути суспільний дохід, щоби тим робом збільшити її господарську справність; 6) такою вихідною (ключовою) позицією є хліборобство і тому треба збільшити закупну експансію села; 7) подешевіння оборотових засобів вимагає обниження диск. стопи Банку Польського і кредитових інституцій (ріжниця між ними не повинна бути більша ніж 3 прц.), а у звязку з тим треба обнизити відсотки від щадничих вкладів до 2 відс. річно; 8) задовжене хліборобство повинно дістати щодо сплат усіх капіталових рат бодай 3-річну каренцію; опроцентування на незорганізованому і короткоречинцевому ринку не повинно переходити 2 відс., а сплата капіталу повинна мати речинці бодай до 30 літ, так щоб форма сплати дала змогу вредукувати довг до половини одноразово або постепенно; 9) публичні хліб. залеглости треба ліквідувати без заплати впродовж 5-ти літ при точних біжучих вплатах; 10) публичні належности від хліборобів треба обнизити у цьому році на 80 міл., а в чергових двох роках на 60 і 40 міліонів; 11) від підстави виміру доходового податку треба відраховувати видатковані суми на консумцію й інвестиції; 12) треба зменшити залізничі ставки; 13) треба зменшити ціни артикулів, що їх купують хлібороби і не допустити можливість їх зросту тоді, коли відроджуватись будуть ціни сіль.-господарських продуктів; 14) треба всіми засобами піднести ціни хліборобських артикулів і в той спосіб збільшити готівкові приходи села; 15) з повною рішучістю треба протиставитись творенню карловатих сільських господарств, забезпечити працю приростові сільського населення і протиділати новому задовженню села коштовними кредитами.

В ОБЛИЧЧІ НОВИХ ПОДАТКІВ.

Збільшення податків це один з найбільше непопулярних засобів для поправи буджету. Проголошені урядом нові податки викликали в широких колах велике невдоволення і його старається капіталізувати опозиція. Опозиційна преса обчислює, що підвишка податків около 40 відс. (всі безпосередні податки мають принести в будж. році 558 міл., а уряд має повновласти на 220 міл. нових податків). З цього приводу ця преса пригадує, що і в попередньому соймі була „податкова творчість“, але вона була куди скромніша і розложена на кілька літ. Один із ендецьких щоденників — розглядаючи ощадність адміністрації — стверджує, що за останніх 6 літ число державних урядовців зросло на 6 тисяч, а в двох останніх літах число

КОМПЕНЗАЦІЙНО-КЛІРІНГОВИЙ ДОГОВІР З НІМЕЧЧИНОЮ.

Зріст господарської ролі держави звязав дуже тісно господарство з чистою політикою, особливо коли йде про торговельні взаємини з закордоном. Поправа політичних відносин між Польщею і Німеччиною принесла тільки невеличку поправу господарських взаємин з уваги на торг.-валютову політику німців. Саме ця політика була причиною, що торговельні переговори між згаданими двома сусідами тягнулись довго і тільки на днях (4. ц. м.) підписали вони умову, яка буде тепер регулятором нім.-польського товарового обміну. Оба контрагенти признали собі контингенти: Польща німцям дозвіл на ввіз головно машин, хемікалій і авт, а Німеччина полякам на ввіз головно дерева, безріг і рогатої худоби, птиці, набілу, тощо. Належність буде взаїмно компенсована. Новиною є клявзуля найбільшого упривілеєння, якій уже проголосив дехто присуд смерти в міжнародній трактатовій політиці. В найблизчому півроці німці мають вивезти до Польщі, а поляки до Німеччини товар за 85 міліонів золотих.

ПОЛЬЩА І САНКЦІЇ У ВІДНОШЕННІ ДО ІТАЛІЇ.

Заповіджені господарські санкції з приводу африканської війни є щодо форми і розмірів покищо невідомі. В ріжних країнах аналізують господарські наслідки санкцій з пункту власних інтересів, а також іде в них тиха акція з італійського боку, щоби відтягнути від участи в санкціях. Також Польсько-Італійська Торг. Палата звернулась до всіх можливих чинників у Польщі з покликом, щоби вони не допустили до співучасти Польщі у санкціях. Зазначимо при цій нагоді, що Італія партиципує в закордонній торговлі Польщі 3.8 прц. в експорті і 4.22 прц. в імпорті, а Польща в італійській торговлі 1.41 прц. в експорті і 1.06 в імпорті. Польща купує в Італії головно тютюн, тканини і пряжу (головно шовк), південні овочі, тощо, а Італія в Польщі головно вугілля і кокс, потім яйця, металі, дерево, цукор, і т. ін. Польща боїться головно за вугілля, яке з трудом вповадила на італійський ринок. Участь у санкціях мусілаб Польщі сильно пошкодити у вивозі цього масового артикулу.

Світова хроніка.

В ІТАЛІЇ ПОЧАЛАСЬ ВОЄННО-ІНФЛЯЦІЙНА ГОСПОДАРКА.

Не вважаючи на строгість фашистівського уряду і зусилля партії, ціни товарів в Італії йдуть усе більше вгору. Римський кореспондент „Куріера Познанського“ подає м. ін. такі цікаві інформації: Щоденно читаємо про кари, що їх накладають на спекулянтів: виключення з партії і профес. організацій, зачинення крамниці, відібрання права до торговлі, грошеві кари, тощо. Психічні моменти, а саме трівога перед невідомою величиною санкцій і перед упадком ліра, як теж назагал мала дисципліна купецтва, мають великий вплив на те, що наслідки всіх цих заходів є невеличкі. Часто купець бойкотує товари, яких ціни контролює влада, або продає по вищій ціні ніж та, яка звязана з відповідним ґатунком товару. В останніх днях щезають із крамниць заграничні товари, не виключаючи косметиків і листового паперу. Видко тенденцію, щоб скривати товар і дістати відтак за нього вищі ціни.

ВАЛЮТОВА РЕФОРМА В КИТАЮ. — НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СРІБЛА.

Китайський уряд видав далекойдучий монетарний розпорядок. Срібло приватних посідачів має бути виміняне на банкноти, які стають обіговим грошем. Емісія банкнотів буде змонополізована згодом через Центральний Банк. Всі зобовязання в сріблі можуть бути плачені банкнотами. Мито при вивозі срібла піднесене до 65 прц. Націоналізація срібла має збільшити конкуренційну спромогу англійців.

В. Н—вич.

220.000 абісинців загрожує італійцям.

ЗРАДА МАГОМЕТАНСЬКОГО ДОСТОЙНИКА.

РИМ, 12. 11. ПАТ. Згідно з офіційним комунікатом італійські війська зайняли всі горбки на південь від Макале, що домінують над околицею Шеллікот. Війська другого корпусу далі очищують терени між Аксумом і рікою Таказе.

На сомалійському фронті частина військ ген. Ґраціяніія очистила від ворога територію на північ від Ґорагаі. Легка італійська самоходова кольона посуваючись долиною ріки Фафан нанесла ворогові важкі втрати, здобуваючи дві гармати, багато крісів, муніції, припаси живности та воєнний матеріял. Між полоненими є Фітаурарль Ґеллете Тамрат і Ґрасмак Уорхіє Беляцев.

У Ґорагаі піддався італійській владі Абд ель Керім Могаммед, син Мулляга, що командує поважною групою тубильців в Огадені. Літаки виконали багато розвідчих летів.

АСМАРА, 12. 11. ПАТ. Італійські знавці відносин у кольоніях привязують велику вагу до того, що італійцям піддався Абд ель Косіма Могаммед, провідник магометанів багеритів. Італійці твердять, що магометанці в Огадену хочуть увільнитись від залежности від амгаритів, з якими, як і інші народи Огадену і Сомалі, не мають нічого спільного.

ГАРРАР, 12. 11. ПАТ. Заперечують тут вістки про вбивство раса Насібу, що приїхав з Дагабур до Джіджіґі.

АБІСИНСЬКІ ПЛЯНИ

РИМ, 12. 11. ПАТ. Говорять тут, що в південнім Тіґре абісинці зібрали армію з 220.000 людей, з того 180.000 є здовж ріки Такасе, 40 тисяч між озером Ассіянгі і Дессіє. Італійська команда знає пляни абісинців, що хотіли би на цім довгім фронті, осторонь італійської комунікації і вихідних баз видати битву, і тому діє дуже обережно та припізнює марш у глибину Тіґре.

ПАРИЖ, 12. 11. ПАТ. Аґенція Аваса повідомляє, що на фронті Тіґре відділи ген. Марацініа посувалися далі в напрямі ріки Такасе та водночас очищували північні околиці цієї ріки.

Господарська конференція у тернопільського воєводи.

Агенція „Всхуд" повідомляє: У вівторок 12 листопада ц. р. відбулася у Тернополі під проводом воєводи Гінтовта Дзевалтовського господарська конференція у справі господарських потреб і проблем тернопільського воєвідства. У конференції взяв участь воєвода Гінтовт Дзевалтовський з начальниками виділів, президент апеляційного суду Зборовський, куратор шкільної округи Гадомський, директор залізниць інж. Лагуна, командант дивізії полк. Пашкевич і українські та польські посли і сенатори, а саме: віцемаршали сойму: Шецель і **В. Мудрий**, Хоінський-Дзєдушицький, Трачевський, Жиборський, Седлецький, Відацький, кс. Пухалья, **З. Пеленський, д-р Ст. Біляк, В. Целевич, В. Кузьмович, д-р Ст. Баран, О. Луцький і д-р А. Горбачевський.** Крім того в нарадах взяли участь: представники промислово-торговельної палати Пфав і д-р Ґольд, делеґати хліборобської палати, голова реміснячої палати в Тернополі Немец, представники скарбової палати і дирекції пошт.

Обнижка екзекуційних оплат.

ВАРШАВА, 12. 11. ПАТ. Міністерство скарбу зладило проект розпорядку, який змінює деякі постанови у справі екзекуції, яку переводить скарбова влада. Розпорядок обнижує екзекуційні оплати при стяганні дрібних належитостей. Тепер самі оплати за стягнення 50 зол. доходили до 6 зол. Бували випадки, при дуже дрібних належитостях, що екзекуційні оплати значно перевищали саму належитість. **Розпорядок обнижує ці екзекуційні оплати до половини за стягнення належитостей до 50 зол. Крім того постановляє, що загальна квота оплат за екзекуцію не може перевищати половини належности.**

Віритель обвязаний перед зголошенням екзекуційного внеску до скарбового уряду вислати пригадку довжникові, щоби заплатив свій довг. Якщо довжник не заплатить свого довгу до 9-ох днів від доручення пригадки, тоді віритель може передати справу екзекуційній владі. Виявилось, що багато довжників, які одержали пригадки, платять свій довг. Вкінці розпорядок узгіднює низку постанов про екзекуцію скарбової влади з судовою екзекуцією.

Сплата інвенстиційної позички у 10 місячних сплатах.

ВАРШАВА, 12. 11. ПАТ. Міністер скарбу оповісткою з дня 9. листопада ц. р. змінив частинно оповістку міністра скарбу з 31. березня ц. р. про розписання 3-відсоткової премієвої інвестиційної позички. Згідно з цією оповісткою *три останні сплати інвестиційної позички*, яких речинці платности припадали в грудні 1935. р. і в січні та в лютому 1936. р., *розложило міністерство на 10 місячних сплат, платні до 5. дня кожного місяця, починаючи від 1. грудня ц. р. до 5. вересня 1936. р.* Зате ті, що підписали позичку, тратять право до третього кулону, який є платний 1. травня 1936. р. Вони дістануть четвертий купон, платний у вересні. Обліґації видадуть їм до 20. листопада ц. р. *Зі згаданих полекш можуть скористати тільки ті підпищики інвестиційної позички, які заплатили дотепер 7 сплат.*

Великий конкурс Філіпса.

Велику сензацію між радіоаматорами викликала вістка про конкурс, організований Заведенням Філіпса, щоб ширше спопуляризувати радіофонію в краю. Конкурс є запроектований на широку скалю і має бути переведений з великим розмахом, про що свідчить факт, що вартість визначених нагород доходить до сто тисяч золотих. Між конкурсовими нагородами є чотири новочасні самоходи лімузини.

Як довідуємось, участь у Великому Конкурсі Філіпса можуть брати ті, що мають моделі відбірників цьогорічних або минулорічних, випродукованих у Польських Заведеннях Філіпса.

Ближчі інформації про умовини конкурсу Філіпса будуть проголошені 15. листопада ц. р.

Міські Театри, середа 13. листопада 1935.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій веч.:

Передостанній виступ Людвика Сольського у пєсі А. Новачинського

„Фридрих Великий"

ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ.

СТАМБУЛ, 12. 11. ПАТ. Минулої ночі затонув при вході до смирненської пристані турецький корабель „Інеболю". Із 190 осіб урятувалося 111.

НОВИНКИ.

— **Одинока українська фабрика футер** „Хром", Пр.-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всілякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і перерібки уживані футра.

— **Українські пісні у львівськім радіо.** В четвер 14. ц. м. влаштовує львівська радіостація чергову авдицію, в якої програмі будуть українські пісні. Буде це в год. 12.15—13.00 авдиція для нар. шкіл, яку львівське радіо передає на всі стації Польщі й у програмі якої гурт солістів П. М. Ш. „Дванцятка" під орудою абс. музикольогії Володимира Божка та п-і О. Слечковська й І. Личинська (фортепіян) виконають українські й польські пісні. З українських пісень співають: Вол. Божика — Ой місяцю, Будь ми здорова, Колесси — На музиці й Кошиця — Вітер повіває. Вол. Божко продукуватиме свої пісні уперше.

— **Україніка.** B. Jahrbücher f. Kultur und Geschichte der Slaven (B. XI, H. II, 1935, cc: 283—301) видруковано працю проф. О. Мицюка „Die politischen und sozialökonomischen Anschauungen Drahomanivs". — Проф. Рене Мартель написав книжку про Підкарпатську Русь, що вийшла у вид. Поля Гартана в Парижі (190 с. вл. 8°). Автор обговорює всі важніші питання Підкарп. Руси.

— **Цікаві археольогічні викопки.** При копанні ями під бараболю на городі Йосифа Галицького в Осівцях пов. Бучач викопали недавно чотири глиняні посуди, цілі, з яких одну великих розмірів (75 цм. високу) добули з ями аж при помочі шнурів. Д-р Пастернак, який перевів археольогічні досліди на місці, ствердив, що тут була передісторична оселя, бо оподалік знайшов у землі багато черепків з потовченої кухонної посуди і кістки звірят. Знахідка походить з римської епохи, правдоподібно з 4-го або 5-го століття п. Хр. Торік відкрив д-р Пастернак сліди римської культури в Коломийщині і Надвірнянщині, а недавно відкопав у Камінній пов. Надвірна 27 тілопальних могил. Останки спалених костей не були зібрані в урнах, але присипані глиною безпосередно на місці спалення тіл або з черепками судин, побитих при похоронних поминках. В найбільшій розкопаній могилі знайдено останки двох осіб, а побіч них гарну амфору 65 цм. високу, з гостро закінченим дном і двох ухах, що вистають понад шийку. Є це мабуть римський імпорт з чорноморських кольоній десь з 4-го століття п. Хр. В амфорі, вкопаній до половини в огнище, подавали небіжчикові до могили вино. Коло неї давали досить великий горнець з їжою. Серед останків спалених костей знайшли фрагмент бронзової прикраси, мабуть запинку до одежі, і кілька грудок стопленого скла. Дальші досліди на цьому передісторичному цвинтарищі виконають без сумніву нові цінні памятки і позволять на точніше означення епохи.

— **З пластового життя у Празі.** В пластовім гуртку „Україна" у Празі обрано провід на 1935-36 пл. рік у складі: провідниця О. Сіропольо, секретар І. Садовська, скарбник Л. Манжула. Першого листопада ц. р. відбулися надзвичайні сходини гуртка з нагоди роковин проголошення самостійности ЗУНР.

— **Знову вимантили гроші на вулиці.** З Холма приїхав до Львова купець Вольф Ціглєб, що готовиться до виїзду до Палестини. Коли на вул. Коперника став шукати фотографічного заведення, щоб відфотографуватися до леґітимації, якийсь опришок вимантив від Ціглєба 390 зол., які він мав у коверті.

— **Ліцитують „Курер Львовскі".** „Варшавскі Дзєннік Народови" повідомляє, що 7. грудня ц. р. відбудеться оцінка рухомого майна „Курєра Львовского". Ліцитація відбудеться мабуть у лютому 1936 р.

— **Залізнича катастрофа.** У вівторок рано в Розвадові на самому залізничому дворці вискочили чотири пульманівські вагони поспішного поїзду, що курсують на лінії Букарешт-Варшава. Жертв у людях не було. Причиною катастрофи було, що 14 вагонів поїзду були перевантажені.

— **Велика крадіж тютюну.** До маґазину тютюневого монополю при Цловій площі у Львові вломилися перед двома тижнями злодії і вкрали три великі скрині, що містили в собі 89.000 штук папіросок „дамесів" вартости 8 тисяч зол. Цю добичу передали Лейбі Шубертові при вул. Зиґмунтівській, який мав постаратися за купців. А що зробити це було трудно, злодії вивезли значну часть крадених папіросок до Тернополя, де також не могли знайти купців. Боячись, щоби справа не виявилася, сховали свою добичу в кущах за містом. Тимчасом львівська поліція викрила, що тютюн вкрали Йосиф Бобеля, Михайло Хомин, Йосиф Дерень, Іван Білий і Франц Драдрах, переважно з Клепарова. Всіх арештовано, крім того чотирьох трафікантів зі Львова і трьох дорожкарів, що везли крадені скрині. Крім 43 тисячок „дамесів", знайдених у Тернополі, відобрано 20 тисячок від арештованих пасерів, а четвертина добичі знищилася. Всіх арештованих передано в розпорядження слідчого судді.

— **Львівська хроніка.** Невідомі злодії вкрали у власника мясарні Каз. Лінтнера при вул. Пястів 6 канґурове футро, ґардеробу та срібну столову заставу, все вартости 2.345 зол. — У домі студентів при вул. Мохнацького якась жінка підкинула 1-місячного хлопчика.

З кіна.

Кіна „Коперник" і „Марусенька": „БЕНҐАЛІ".

Англійська Індія; боротьба жмінки англійських старшин з індійськими племенами. Тенденція — показати хоробрість і розуміння обовязку в англійських старшин. Іще раз часто повторюваний приклад, як батько на становищі полководця ставиться до свого сина, йому підпрядкованого, тільки як до вояка, забуваючи на службі про всі свої батьківські почування. Тоді, коли йде про життя сина, він не забуває що передовсім мусить думати про обовязки стратеґіка, якому повірили життя сотень інших вояків і честь своєї держави. У цій фільмі маємо наперемінну сцени з легким гумором, в яких товариші зброї роблять жарти та суперничать один з одним, далі сцени трохи побутові і воєнні. Сцени з таборового життя не завсіди зрозумілі для нашого глядача там, де вони надихані своєрідним англійським гумором, тимто і видаються для нас за довгі. Не дуже оригінально, скоріше за втертим шаблоном, зроблені сцени, де бачимо дипльоматичну гру англійців і тубільців. Уся вага фільми покладена на бої при облозі твердині. Це т. зв. кінові сцени, з яких кінорежисер може дати волю своїй уяві. Бій зроблений дуже вдатно; на жаль вороги у фільмах поводяться з ґероями завсіди якось так нездарно, що дають їм нагоду втікати та доказувати чудес геройства, навіть коли увязнені лежать побиті та звязані. Головні ролі грають Ґері Купер і Франшо Тон.

Хочете орґанізовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот. місячно.

ДИВОГЛЯДИ.

ПРОПОВІДНИК-АКРОБАТ

У Ню Йорку помер у 72 ім році життя Біллі Сендей, проповідник евангелицької церкви в Америці. Його виступи були наскрізь оригінальні; навертав він людей на свою віру так, що показував свою боротьбу з дияволом, проповіди переплітав танцями та акробатикою. Ці методи були такі добрі, що навернув він на евангелицьку віру більш пів міліона людей і зібрав 100.000 фунт. шт. із добродійних пожертв.

ЯК ОМИНУТИ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ.

Один жидівський купець з Лодз, що не хотів служити у війську, втік до Льондону і там після довгих заходів добився підданства ...абісинського. Недавно свіжо спечений абісинець дістав поклик до війська з Аддіс Абеби. Купець замісць поїхати на війну вислав до Аддіс-Абеби чек на 500 дол. і лист з аргументами, що абісинська армія не буде мати потіхи з такого кепського вояка як він, що органічно ненавидить війська. Зате за 500 дол. можуть купити собі добрий скоростріл і найти добровольця. Розумні абісинці погодились на таку розвязку.

В листопаді памятайте про інвалідів Української Галицької Армії!

НИНІ ПРЕМІЄРА! Увесь культурний світ стрічається нині на премієрі першої фільми реж. Макса Райнгардта

Сон літньої ночі

за пієсою Шекспіра, музика Мендельсона в опрацюванні Корнгольда. Тільки 20 замкнених вистав. Просимо П. Т. Публику приходити на початки в год. 4-ій, 6.45, 9.30. Ця фільма не буде висвітлювана в цьому році в жаднім іншім кіні. Ціни білетів не підвищені.

КІНО КАСІНО.

З дороги життя.

Невже остання усмішка?

Іде до долу листя з деревини. Наші львівські сади і огороди встелені зеленими, золотими, ржавими і червоними килимами. Хоч і який гарний Львів весною, для мене він найкращий восени.

Вийдіть на Високий Замок, де під землею у ковані домовині дріме наша княжа слава, погляньте на останки розжалобленого, конаючого листя на гиллях. Зимовий вітер не встиг їх ще зірвати. Яка повна краси і меляхолії картина! Поневолі збирається охота, змінивши кілька слів, достроїти до цієї картини поезію Лепкого.

Ой, у лісі на орісі
Листячка не стало.
Ой, у лісі на орісі
Пташенятко спало.
Осінь вколо. Пусто, голо,
Листя-метелиця
А пташині-небожині
Яр-весонька сниться...

Після безсоняшних, студених днів, що сповіщали про дуже недалекий прихід костухи-зими, виглянуло сході сонце — може на прощання.

Віджили Губернаторські Вали. Вивірки вискочили із своїх сховищ, може на свої останні осінні вечерниці чи дансінґ.

А коло десятої передполуднем зароїлися вали дітворою зі шкіл Сташіца, Чачкеса і Коркіса. Діти здебільша склалися на малих абісинців, те говорять і співають по сусідськи. Одні кидають мячик, інші бавляться у війну, станули двома боєвими лініями проти себе, сплелися руками та після устної дипльоматичної ноти пускають пробоєвика, щоби розбив ворожий ланцюг. Ріжно буває. Той, хто наступає або здобуває Макале бере бранців, або розбиває ніс на втоптаній землі.

Гамір, крик, біганина. То знов нова громадка заправляється у грі „злодія і шандара".

Ще інший гурт йде в походї, мов переможці, що вертаються з війни. Одні пригадують картину із „Фавста", інші третю дію „Барона циганів", де ролю Рубчака грає якась добре вілгодована й багата периферійна абісинська невіста. Певне вчителька або директорка.

Чую мельодію дитячо-воєнної пісні, яку і я колись співав зі станиславівськими товаришами. Та сама мельодія, лише слова інші. Видно змінені відповідно до духа і вимог часу.

Ми співали колись:

Якто на воєнце ладне,
Кеди улан з коня спадне...

А вони співають:

По воєнце так шкарадне,
Цьонґле ктось цось з пенсії скрадне,
А коледзи не жалуйон,
Хоць на власней скурже чуйон.

Радість та сміх. А менші діти підносять оченята і руки, якби хотіли вхопити сонце за золоті коси.

А я стою тай дивлюся... Зоганяють мене якісь дитячі, гарні спогади, бють об береги душі та насувають на очі картину, коли

І я колись теж мав свій рідний край,
Де жасмін гнувся до вікон,
Де все сміявся рай —
Невже це сон?...

Сказав Достоєвський, що ввесь світ не варта одної дитячої сльози. Може дещо переборщив. Та певне те, що всю сірину цього світу варта віддати за один усміх дитини.

Тиберій Горобець.

Дописи.

КАЛУШ.

Господарські вистави Хліборобського Вишколу Молоді. Філія „Сільського Господаря" в Калуші улаштила дві районові вистави господарських плодів: у Підгорках і Перекосах. Обі ці вистави були закінченням цьогорічних конкурсових праць Хліборобського Вишколу Молоді. Вистава в Підгорках відбулася у днях 27. і 28. 10. ц. р. й обіймала В. Хл. Молоді з Підгорок, Студінки, Вістової, Підмихайля, Новиці, Долпотова та Мислова. Друга вистава в Перекосах — була в дні 3. 11. ц. р. й обіймала Хл. Вишкіл Молоді зі сіл: Перекоси, Довге Войнилівське і Станькова. Найкраще працювали гуртки Хліб. В. Молоді у Мислові та Перекосах. Обі ці вистави-покази викликали велике зацікавлення серед загалу селян, що виявилось у великій кількости відвідувачів. В обох виставах взяли участь також члени кружків „С. Господаря", які виставили м. ін. богату збірку шляхотних овочів. Слід ствердити, що ця незвичайно корисна для справи нашого господарства новина зачинає зовсім слушно добувати собі в нашому селі права громадянства й популярність.

СТРИЙ.

Концерт ревелерсів Евгена. Дня 26. жовтня загостив до нас званий хор ревелерсів Евгена і дав свій концерт у вел. салі Н. Дому. Хоч програма ревелерсів підходить під смак шир. публики і виконання всіх точок було прецизійне, проте публики було доволі мало, а заповіджений другий концерт треба було відкликати. Видно, що минулись ті часи, коли Стрий уважали за найбільш музикальне місто в Галичині.

Виклади в Т-ві слуг. Завідатель парохії широ займається робітницями і служницями і гуртує їх в Т-ві слуг та для них запрошує прелегентів з відчитами. Започаткував ті виклади 27. X. місцевий лікар д-р М. Сеген. Виклад його про полові хороби був такий цікавий і популярний, що домівка Товариства показалася за мала і продовження того викладу треба було перенести до більшої салі.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" в Стрию. Дня 27. X. відбувалися в салі „Сокола" Заг. Збори Кружка „Р. Школи". По звідомленні з діяльности виділу і звісній розвинулась дискусія, в котрій висказано побажання, щоби кружок „Рідної Школи" в першій мірі дав заняття кваліфікованим місцевим силам. При виборі нового виділу повстала велика розбіжність думок щодо покликання деяких осіб до нового виділу і внаслідок того д-р Герасимів, провідник зборів, відложив збори на день 10. XI. Одначе дня 10. XI. поприходило на збори багато нечленів, які щойно кілька днів передтим вписалися в члени кружка і ще не були остаточно приняті в члени. Предсідник зборів д-р Герасимів повідомив їх, що вони не мають ще права голосувати на зборах і просив їх вийти зі зборів; колиж вони не послухали завізвання, відложив заг. збори на пізніший час. Видно, що деяким людям залежить на тім, щоб унеможливити нормальну працю в такій важній установі.

Відчит д-ра М. Рудницького. Дня 9. листопада старанням філії Учительської Громади відбувся у великій салі Нар. Дому відчит д-ра Мих. Рудницького зі Львова про літературознавство при великій скількости учасників. Тішимося, що Учит. Громада започаткувала осінню серію викладів і сподіємося, що наше громадянство буде мати спроможність познайомитись зі всіми новинками сучасної української літературної творчости.

Посол д-р Трохи на сходинах Окружного Відділу Взаїмної Помочи. Дня 10. листопада загостив на сходини відділу В. П. У. В. посол д-р Трохи, де зібралось велике число членів, щоб попрощати довголітнього свого товариша праці п. Винницького, управителя школи в Нежухові. Користаючи з таких численних сходин учителів, посол Трохи представив їм становище Української Парл. Репрезентації і пляни її праці та просив присутніх зі всіми справами з повним довірям звертатися до Парляментарної Репрезентації, а на місцях і дальше вести конструктивну працю.

Вистава Українського Гігієнічного Товариства зі Львова. Дня 10. XI. в год. 12. вполудне відбулося торжественне відкриття гігієнічної вистави у великій салі Нар. Дому в Стрию при ласкавій співучасти д-ра М. Панчишина зі Львова. Виставу отворив у вщерть виповненій салі д-р М. Панчишин; перший виклад про туберкульозу і її поборювання виголосив лікар д-р І. Левицький зі Стрия, що демонстрував його світляними образами. Вистава потреває цілий тиждень, при чому кожного дня в год. 5. пополудні будуть лікарі мати виклади для ширшої публики.

СТАНИСЛАВІВ.

Відчити з І. серії „Акад. Вечорів". Мин. пятниці відбувся у нас відчит д-ра Яр. Пастернака (замісць заповідженого відчиту д-ра Ю. Полянського) на тему „Св. Письмо в світлі археольоґії" (зі світлинами). Відчит був дуже цікавий. Референт доказував на розкопах правдивість деяких, здавалосяб, видумок біблійних, як от напр. про вавилонську вежу, арку Ноя чи ін. — В мин. неділю відбувся черговий відчит з І. серії „Акад. Вечорів", а саме о. д-ра Глинки на тему „Католицька наука про державу". Відчит був дуже цінний і вартісний, видно було, що референт опанував до подробиць величезний матеріял. — Черговий відчит відбудеться 17. XI. в год. 18; виголосить його о. д-р Мик. Конрад на тему „Модерна ментальність і католицизм". Публика повиннаб таки точніще приходити, бо через неї відчити завсіди спізнюються на 15—30 хвилин. Чиж то не все одно вийти з хати 15 мін. скоріше?

Перед ювилейною виставою „Запорожця за Дунаєм". Як довідуємося, 4. XII. ц. р. відбудеться у Станиславові ювилейна вистава „Запорожця за Дунаєм" у заповідженій у пресі оперовій обсаді з М. Голинським і М. Сокіл на чолі. В хорі виступить правдоподібно „Стан. Боян" і „Думка". Вистава відбудеться в гарній і вигідній салі театру Монюшка, що теж безперечно причиниться до святочного настрою.

Г. Л.

БУЧАЧЧИНА.

Лугове свято в Заліщиках Малих, пов. Бучач. В неділю 15. м. м. святкував „Луг" у Заліщиках Малих 10-ліття Лугової Організації. Станули до свята стрійні лугові лави, переконані, що не страшні вже зцентралізованим луговикам перепони ні своїх ні чужих. В год. 10 рано відправив соборну Службу Божу о. парох Лушпинський та виголосив до луговиків дуже гарну проповідь. Співав хор під управою писаря „Лугу" Дідюка Василя. В год. 2. рушив похід луговиків та соколів з Русилова при звуках орхестри на громадську площу, де почалася святочна академія. Хор відспівав луговий гимн, а дальше цілу низку стрілецьких та народніх пісень. Про 10-ліття Лугової Організації виголосив промову голова „Повітового Лугу" в Бучачі дир. Винницький. Дальше виголосив промову писар місцевого „Лугу" Дідюк. Олекса Юшкалюк виголосив деклямацію „Іван Підкова". Луговики та луговички вивели приписані на цей рік вправи під проводом заст. голови Галена Михайла. Соколи і сокілки з Русилова виступили зі своїми вправами. На кінець відбулася дефіляда, яку відібрали голова „Пов. Лугу" в Бучачі дир. Винницький, о. Лушпинський та голова місцевого „Лугу" Іван Юшкалюк. По вправах луговики й луговички та гості-соколи забавлялися ще довго

Спорт.

СТАНИСЛАВІВ. СОКІЛ (КОЛОМИЯ) — У. С. К. 1:0 (1:0).

Змагання за мист. групи схід скінчились несподіваною виграною Сокола. В Соколі знаменитий воротар, який вирятував дружину від програної; добре грав теж Зощук і Микуляк, решта дужа слабонька, ледви вміє копати. В У. С. К-у найкраще грав Попель, який гарував за цілу дружину. Сама гра мало цікава й загалом хаотична. В першій половині вирівнана, в другій велика перевага У. С. К-у, якого напад зіпсував безліч догідних позицій. Суддя п. Світецій слабий, нерішучий і непотрібно перериває гру. Публики мало. Соколам слід звернути увагу, що перед змаганнями треба вибігати на площу разом, а не сходитися по одному і то ще в плащах.

СТАНИСЛАВІВ. ГАРБАРНЯ (КРАКІВ) — РЕВЕРА 4:0 (2:0).

Прият. змагання вирішила Гарбарня легко у свою користь, маючи ввесь час перевагу. Змагання були досить цікаві й велися в доброму темпі.

Дикуриним Ревери слід би знати, що кореспондента української газети треба пускати без „притиків", бо українська публика теж ходить на змагання Ревери й дає їй заробляти.

Б. Л.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Львів — саля „Сокіл“ Пасаж Міколяша

13. XI. Премієра **„Гори говорять“** інсценізація з повісти Уласа Самчука — Р. Антоновича і З. Тарнавського на 7 картин.

14. XI. „Дівча з „Маслосоюзу“ оперетка Заходом „Маслосоюзу“ нова обстанова і нові декорації арт. Бобинського.

Початок год. 8. веч.

Білети вже можна дістати у „Союзному Базарі“.

Великий Міський Театр.

Середа, 13. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий“.

Четвер, 14. XI. год. 8. веч. Аб. 1. ціни найнижчі „Музика на вулиці“.

Пятниця, 15. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий“.

Субота, 16. XI. год. 3.30. Перший раз Театр Ортима для дітей і молоді; год. 8. веч. Премієра. Аб. 5. „Ревізор“.

Театр Різнородностей.

Середа, 13. XI. нечинний.

Четвер, 14. XI. год. 8. веч. Аб. 3 ціни найнижчі „Шіснапятналітка“.

Пятниця, 15. XI. нечинний.

Субота, 16. XI. нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Тайна пристрасної жінки“.

АПОЛЬО: „Княжна чардаша“.

АТЛЯНТИК: „Любощі“ на основі Арт. Шніцлера.

ВАНДА: „Каріока“ і „Схоплення“.

ГРАЖИНА: „Мальована заслона“, „Два гільтаї“.

КАСИНО: „Сон літньої ночі“ на осн. Шекспіра (реж. Райнгарда, музика Мендельзона).

КОПЕРНИК: „Бенгалі“ (Ґейрі Купер).

МАРУСЕНЬКА: „Бенгалі“ (Ґейрі Купер).

МІРАЖ: „Сестра Марта є шпіоном“.

МУЗА: „Петрусь“ (Фр. Ґаль).

ПАКС: „Св. Франц із Асісі“.

ПАЛЯС: „Епізод“.

ПАН: „Авдієнція в Ішлю“ (Секе Сакаль, Марта Еґерт).

РАЙ: „Дві Йоасі“ (Смосарська).

СВІТ: „Вероніка“ з Фр. Ґаль.

СОНЦЕ: „Грішник“, ревія „Лише під волос“.

СТИЛЕВЕ: „Це люблять мужчини“ та ревія.

ТОН: „Княжна“ (Сільвія Сідней).

УТІХА: „Вовкулак“ і ревія.

ХИМЕРА: „Пекло“ на осн. Дантого та Тижневик із Абісинії.

Закордонне радіо.

Середа, 13. листопада 1935.

Відень (506,8) 19.30 Симф. Концерт, 22.10 Попол музика. **Прага** (470,2) 20.05 Концерт орх. **Париж** (1648) 17.00 Камер. музика, 18.50 Симф. концерт. **Білгород** (437,3) 20.50 Нар. пісні. **Берлін** (356,7) 14.15 Попул. музика, 18.00 Співаємо та граємо. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, 19.00 Контрапункт. фантазія Бусонія. **Ляйпціг** (382,2) 20,45 Оп. музика. **Мінхен** (405,4) 16.10 Форт. тріо е-дур Гайдна, 17.00 Вес. муз. пополудне. **Будапешт** (549,5) 19.35 Нар. пісні, 21.00 Концерт оп. орх. **Міляно** (221,2) 11.30 Легка музика. 20.50 „Вільний стрілець“ оп. Вебера. **Рим** (420,8) 12.30, 19.15 Легка музика.

Четвер, 14. листопада 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 20.00 Концерт, 17.30 Солісти, 22.25 Муз. дрібнички. **Братислава** (298,8) 20,45 Російські романси. **Брно** (325,4) 19.30 Моравські нар. пісні. **Мор. Острава** (269,5) 17.30 Бальцарові романси, 18.10 Німецькі пісні суч. композиторів. **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. музика, спів, 18.00 Музика для старих і молодих, 19.50 Концерт орх. **Париж** (1648) 13.15 Симф. музика, 21.00 Гумор, 12.45 Симф. концерт. **Білгород** (437,3) 20.00 Форт. речитаць, 21.00 Скрипка, 22.30 Нар. пісні. **Берлін** (356,7) 14.15 Марші й вальси, 16.00 Твори живучих композиторів, 19.00 Композиторський концерт Г. Шумана, 22.30 Музика. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.05 Легка музика, 21.00 Китиця давніх і нових мельодій. **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17.30 Спів, 18.30 Концерт орх., 21.40 Смичк. квартет. **Міляно** (221,2) 16.40 Камер. концерт, 10.20 Орх. концерт. **Рим** (420,8) 17.00 Вок.-інстр. концерт, 20.50 „Дріяда“ оп. Д. Сабата.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО“!

Львівське радіо.

Середа, 13. листопада 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Легка музика з гр. пл., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Дієтика й гигієна щоденного життя, 12.30 Концерт орх., сальон. музика, 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Спів, 16.00 Для дітей: Що можна зробити з тектури, 16.20 Двацятьпять хвилин вальсів із гр. пл., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 На маргінесі дискусії, 17.20 Камер. концерт, 17.50 Огляд закорд. гумору, 18.00 Дуети (Керновська сопр. Поплавський тенор), 18.30 Поезія, що співпрацює при житті, 18.45 Тенор і його пісні з гр. плит, 19.00 Бери. Шов і моторизація, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Акт. репортаж, 20.00 Пертетуум мобіле впродовж 45 хвилин — орхестра, солісти, хор, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Шопенова творчість (форт., спів), 21.40 Як стати письменником (літ. нарис), 21.55 Всі купуємо, всі продаємо, 22.05 Концерт творів Ром. Статковського, 23.05 Танц. музика з гр. пл.

Четвер, 14. листопада 1935.

6.30 Ранішня авдиція. 6.50 Музика з гр. пл., 7.55 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Муз. поранок, спів, 13.00 Англійська муз. з гр. пл., 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Легка муз. в гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт, 16.00 У хорих дітей (трансм. Старого Доктора з клініки), 16.20 Опереткове попурі з гр. пл., 16.45 Концерт міш. хору, 17.00 Відчит, 17.15 Г. К. Шмідт: Квінтет б-дур оп. 28 на дутих інстр., 17.50 Про книжку д-ра Вацл. Ліпінського „Йосиф Пілсудський“, 18.00 Концерт солістів (спів, муз.), 18.30 Гутірка про моди, 18.40 Турист. інформатор, 18.45 Музика з гр. пл., 19.00 Кілька слів про пластику, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 20.00 Вес. муз. пісонька: „Арештуємо пісоньку“, 20.45 Веч. денник, 22.00 Протиповітряно-детунська оборона, 21.00 Театр Уяви: „Обід Бродзінського“, 21.25 Пісні віденськ. Ю. Чапінський, 22.00 Концерт норвеської музики, 23.05 Танц. музики в вик. орхестри.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—5.32.

Нім. марка 1·40—1·45, фр. франки 34·90—35·05, шв. франки 172·25—172·75, фунти стерлінги 26·00—26·15, австр. шілінги 99·50—100, чеські кор. 20.75—21.25, рум. леви 26.50—28.00, італ. ліри 33.00—35.00.

Золото: Долари 9.00—9.03, Рублі 47.00—48·00, Фр. франки 34.40—34·80, Корони 36·20—37·00 Дукати 83·00—83.50; 1 грам золота 5.924.

Срібло: Корони 0.34, Рублі 1.50, Фльорени 0.85; 1 гр. срібла 7—8 сот.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 12-го листопада ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів,

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·50 зол.	
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60	„
1 л. молока	0·16	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	4·50—4.55	„

Тенденція на масло знижкова, на молоко звишкова, на яйця сильна, на сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 18. XI. ц. р. платить своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курячий молодняк 0·90—1.30 І. кл.	0·90 зол.	
Кури однорічні І. кл.	0.85	„
Качки годовані з ясним опір.	0.75	„
Качки товщеві	0.90	„
Гуси годовані	0.75	„
Гуси товщеві	0.90	„
Пантарки годовані	0.90	„
„ товсті	1.—	„
Індики год.	1.—1.10	„
Індички год.	1.—1.10	„
Індики товсті	1.10	„
Індички товсті	1.20	„

Кури приймає в кожній кількості. Іншу птицю в скількости визначеного приділу для кожного свого доставця.

Птицю не годовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

Купує вівсяну питльовану муку, гречану муку, просо та овес.

Для наших передплатників.

Знижка цін на дрібні оголошення в часописі „ДІЛО“.

Для наших передплатників обнизили ми ціну на дрібні оголошення з 10 сот. **на 7 сот.** за слово. Шукаючим праці будемо числити тільки по 5 сот. за слово. Матримоніяльні й оголошення „Приватне листування“ по 10 сот. за слово.

Користайте з нагоди знижки цін! Кожне поміщене оголошення в „Ділі“ виплатиться Вам напевно.

Тисячі людей находять заробіток або роблять знайомости завдяки оголошенням.

Належитість за дрібні оголошення треба вплачувати згори на ПКО ч. 504.050.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

ОПОВІСТКИ.

Замість вінка на могилу бл. памяти Проф. Ю. Магалевського зложили Панство Малицькі із Шляхтинців 30 зол. на будову захисту для дітей емігрантів з В. України в Перемишлі на руки Укр. Тов. Допомоги Емігр. у Львові.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.